

РЕШЕНИЕ

№ 8156

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12420** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по повод касационна жалба от „Мегатранс топ“ ЕООД чрез адвокат Ч. от САК срещу Решение №4157/13.09.2024г., постановено на наказателно административно дело № 5426/2024г. по описа на СРС, с което е потвърден електронен фиш серия Г, №0021466, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 483, ал.1, т.1 от КЗ и на основание чл. 638, ал.1, т.2 във връзка с чл. 461, т.1 от КЗ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер от 2000 лева.

С жалбата се иска отмяна на атакуваното съдебно решение. Считат, че е налице смесване в изписването на нарушената, съответно санкционната норма. Намират, че последното води до неяснота у жалбоподателя относно вмененото му нарушение – дали това, че е собственик на ППС без сключен застрахователен договор „Гражданска отговорност“ или затова, че е налице управление на ППС без сключен застрахователен договор „Гражданска отговорност“. Намират, че са налице две различни нарушения, като и в двата случая отговорността е на собственика на превозното средство. Считат, че изложеното е достатъчно основание за отмяна на ЕФ.

На следващо място сочат, че ангажирането на отговорността при нарушение на рацпоредбата на чл. 483, ал.1, т.1 от КЗ се реализира с издаването на акт за установяване на нарушение, респ. с наказателно постановление, а не чрез издаване на ЕФ. Намират, че само когато се касае за управление на МПС без сключен договор

„Гражданска отговорност“ се прилага процедурата, регламентирана в чл. 647, ал.3 от КЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДВП, към която препраща чл. 647, ал.3 от КЗ – електронният фиш трябва да съдържа териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволно плащане. Намират, че в процесния случай в оспорени ЕФ липсват така изброените реквизити в пълнота.

Като нарушена норма се сочи тази на чл. 483, ал.1 от КЗ, която задължава всички лица, притежаващи МПС, регистрирани на територията на Р. България, които не са спряни от движение, да сключат за сищет договор за застраховка „Гражданска отговорност“. Съгласно чл. 647, ал.3 от КД, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на МПС, за което няма сключен и действащ договор „Гражданска отговорност“, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и нарушител при условията и реда на ЗДВП. ЕФ се изпраща на собственика на МПС с препоръчано писмо с обратна разписка. Цитирана е и нормата на чл. 189, ал.4 от ЗДВП, предписваща реда за ангажиране на отговорност чрез ЕФ. В санкционния акт от правна страна осъщественото нарушение от дружеството е квалифицирано като такова на чл. 483, ал.1 от КЗ, която норма въвежда задължение на всички лица, притежаващи МПС да сключат договор „Гражданска отговорност“. Поради изложеното намират, че не е налице надлежно описание на нарушението.

Макар и в ЕФ да са отразени датата, мястото, часа и населеното място, както и че нарушението е заснето с цитиран АТСС, то словесно липсвало пълно описание в какво се изразява конкретното изпълнително деяние.

Неправилно било прието от СРС, че ЕФ съдържа всички изискуеми реквизити.

Молят за отмяна на решението и потвърдения с него електронен фиш.

В проведеното съдебно заседание касаторът не се явява. Депозирана е молба от датата на съдебното заседание за отлагане на делото, която е оставена без уважение по посочени в протоколко определение мотиви.

Ответникът по касация се представлява от юрк М. с редовно пълномощно. Оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият касационен състав, въз основа на данните по делото, изявленията на страните и въз основа на закона, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от правнозаинтересована страна и в срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата се явява основателна, предвид следното:

СРС е приел следното от фактическа и правна страна:

Издаден е електронен фиш серия Г № 0021466 затова, че лек автомобил “Фолксаваген пасат” с рег. [рег.номер на МПС] се е движил на 18.09.2020 г. в 11.56 часа в [населено място], по [улица], преди кръстовището с [улица]с посока на движение от [улица]към Околовръсен път. Посоченият автомобил е бил заснет с мобилна система за видеоконтрол на нарушения на правилата за движение тип TFR1-M с № 506. Автоматизираната система автоматично генерира данни при несклучена

задължителна застраховка «Гражданска отговорност», при което се издава електронен фиш. Същата е била позиционирана на [улица], преди кръстовището с [улица]. Видно от справка от КАТ, лек автомобил “Ф. пасат” с рег. [рег.номер на МПС] към 18.09.2020 г. е бил собственост на „Мегатранс топ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК]. Видно от приложен по преписката протокол за проверка № 1-39- 2020/28.01.2020 г. и удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, мобилна система за видеоконтрол на нарушения на правилата за движение тип TFR1-M 0 506 към 18.09.2020 г. е била технически изправна, като срокът на валидност на одобряване на типа е до 24.02.2020 г., но съобразно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип. Съдът приел, че от значение за производството е единствено заснемането на автомобила на посоченото място и дата, без оглед на измерването. Видно било от разпечатка на справка на сайта на Гаранционен фонд, че за процесния лек автомобил към дата 18.09.2020 г. не е имало валидно сключена задължителна застраховка «Гражданска отговорност».

Въз основа на тези факти, съдът от правна извел следното: Приел за доказано, че на 18.09.2020 г., в 11.56 часа в [населено място], по [улица], преди кръстовището с [улица] с посока на движение от [улица] към Околовръсен път, лек автомобил “Ф. пасат” с рег. [рег.номер на МПС] се движил по републиканската пътна мрежа, без валидно сключена задължителна застраховка «Гражданска отговорност», което е в нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ («Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: 1. притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор»), като посочил, че застраховката «Гражданска отговорност» е задължителна по смисъла на чл. 461, т. 1 от КЗ. На посоченото нарушение безспорно съответствало правилно приложената от АНО санкционна разпоредба на чл. 638, ал. 1, т. 2 от КЗ («На лице по, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага:... 2. имуществена санкция от 2000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец»). Съобразил, че възможността за налагане на имуществена санкция за нарушение на КЗ, установено с автоматизирано техническо средство, е изрично предвидена в чл. 638, ал. 4 от КЗ ("Когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1"). Липсата на валидно сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" към 18.09.2020 г. за лекия автомобил се доказвало от приложената допълнително разпечатка на справка от сайта на Гаранционен фонд, като нарушението е установено с технически изправно автоматизирано техническо средство - мобилна система за видеоконтрол на нарушения на правилата за движение тип TFR1-M с № 506.

Не се спорело, че към процесната дата, автомобилът е собственост на „Мегатранс топ“ ЕООД, което юридическо лице в случая се явявало и административно-наказателно отговорното лице. Посочил, че съгласно специалната разпоредба на чл. 647, ал. 3 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето

управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в ЗДвП. Електронният фиш се изпраща на собственика на моторното превозно средство с препоръчано писмо с обратна разписка. Собственикът е длъжен в 14-дневен срок от получаването му да заплати глобата или имуществената санкция. Т.е., приел, че посочената специална разпоредба от КЗ дерогира общата разпоредба на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, съгласно която собственикът може да посочи друго лице, виновно за нарушението. Последното, съвкупно с останалите писмени доказателства, свързани с авторството на нарушението, налагало атакуваният ЕФ да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

Така мотивиран, съдът потвърдил атакуваният пред него Електронен фиш.

Настоящият състав на АССГ намира решението за валидно и допустимо, но неправилно.

При правилно установена фактическа обстановка, съдът е извел необосновани правни изводи.

На първо място, съдът споделя заявеното с жалбата за неточна квалификация на нарушението. Не е спорно, че нарушение от типа на процесното, може да бъде установявано и с електронен фиш по аргумент от разпоредбата на чл. 647, ал.3 и чл. 638, ал.4 от КЗ. Същото обаче представлява нарушение на задължението да бъде управлявано МПС, за което няма сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Въпреки, че фактическата обстановка, възпроизведена от органа посредством описанието на мястото и начина на установяване на нарушението дава яснота за неизпълнение на задължението да не бъде управлявано МПС без съответната застраховка, липсват и двете норми сред посочените в електронния фиш. Направена е квалификация на нарушение по чл. 481, ал.1 т.1, която вменява задължение за всички лица на територията на Република България, които притежават МПС, които не са спряни от движение по надлежния ред, да сключат договор за застраховка „Гражданска отговорност“. Санкцията за същото е предвидена в разпоредбата на чл. 638, ал.1, т.2 за юридическите лица. Съдът намира обаче, че с оглед начина на провеждане на производството, е следвало да е налице позоваване и на нормите на чл. 647, ал.3 и чл. 638, ал.4 от КЗ, доколкото е налице специално производство, дерогиращо нормата на чл. 189, ал.5 от КЗ и доколкото именно това е приложената от органа процедура. Посоченото като правна квалификация от страна на органа нарушение на чл. 481, ал.1, т.1 от КЗ следва да бъде санкционирано посредством съставяне на АУАН и НП по аргумент от чл. 647, ал.1 и ал.2 от КЗ и по аргумент за обратното от ал.3 на същата норма.

С оглед това, споделя се изложеното в жалбата, че е налице несъответна квалификация, тъй като се твърди установяване на управление на автомобил без застраховка „Гражданска отговорност“, което обаче е квалифицирано и санкционирано за друго и различно нарушение – за неключване на застраховка „Гражданска отговорност“ без оглед на управлението на автомобила. Въпреки това е процедирано съобразно специалната разпоредба на първото нарушение.

Не е изяснен и въпросът със собствеността на управляваното МПС. Съдът констатира още, че от справката, приложена към дело №5634/2023г. на СРС /л.11/ са посочени две лица като собственици на автомобила, който факт не е бил изобщо обсъден в хода на

водените производства, в това число пред наказващия орган.

Посочените основания за достатъчни за отмяна на оспорения електронен фиш, поради несъответно проведена процедура спрямо възприетото нарушение, неправилно описание и правна квалификация на вмененото нарушение и непълно изясняване на правнорелевантни факти, което не може да бъде преодоляно на фаза съдебните производства.

При този изход на спора, в полза на касатора следва да бъдат присъдени претендираните разноски в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева адвокатски хонорар, за което са приложени пълномощни и договор за правна защита и съдействие в дело № 5426/2024г. на СРС и дело № 169/2024г. на АССГ, както и съгласно приложен списък.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №4157/13.09.2024г., постановено на наказателно административно дело № 5426/2024г. по описа на СРС, с което е потвърден електронен фиш серия Г, №0021466, издаден от СДВР, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия Г, №0021466, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 483, ал.1, т.1 от КЗ и на основание чл. 638, ал.1, т.2 във връзка с чл. 461, т.1 от КЗ на „М. топ“ е наложена имуществена санкция в размер от 2000 лева.

ОСЪЖДА СДВР да плати в полза на „Мегатранс топ“ ЕООД сумата от 1200 / хиляда и двеста/ лева, представляваща заплатен адвокатски хонорар.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ